

123. Gubben Fejer i Svanshals fattighus kunde mer än andra, säga vad en vill. Han kunde stämma blod, ta makta ur hästar och mycket annat. — Vill du lära dej kônsta, frågade han far en gång. Far frågade, hur det skulle gå till, och så fick han veta hemligheten. Det var ett ruskigt företag, så far vågade inte ge sej in på det. Det var så mycket ordningar på kyrkogården och vid en kyrkdörr, så jag vet inte allt vad far berättade. Men så mycket var tydligt, att det gällde kontrakt med självaste gubben i Svaveltorp. Honom hade Fejer anlitat, och det må erkännas, att dum var inte Fejer.

(C. J. Karlsson) 1/7 -49.

254. Gubben Fejer i Svanshals fattighus kunde lite av varje. Vi hade en ko som vart sjuk. Far gick till Svanshals och hämtade gubben, för att han skulle se på kon. Så snart han kom och såg 'na, sa han: Ja, du Frans, du har avundsjuka granna. Dä sir ja, för djura trivs inte hos dej. Men di ska snart få sej en örfil, granna dina. Söndagen därpå måste en granne söka Fejer för en ko. Så mycket kunde Fejer göra.

(C. J. Karlsson) 1/7 -49.

255. Fejer hade kontrakt med gubben i Svaveltorp, och av honom hade han fått makt att göra lite mer än annat folk. Han var styv att bota sjuka djur. Han skrev ut apoteksrecept, och t.o.m. jag har en gång varit ägare till ett sådant. Det var ett bra recept, och min sjuka ko vart bra. Sen måste jag låna ut receptet åt höger och vänster, och till sist var det alldeles utslitet. Så nog kunde Fejer sina saker, fast ingen vill tro det nu.

(C. J. Karlsson) 1/7 -49.

150. Gubben Fejer i Svanshals mötte en bonde och bad att få åka en bit. Det gick inte. — Då får du stå här så länge jag vill, sa Fejer. Hur länge skjutsen fick stå, det vet jag inte, men jag gissar, att Fejer fick åka till sist.

(C. J. Karlsson)